

ŐSI GYÖKÉR

KULTURÁLIS FOLYÓIRAT

Megjelenik negyedévente a magyarságtudomány és az ősi magyar nyelv kutatásának szolgálatában

Alapítva: 1972

Ára: 800,- Ft

La Raiz Ancestral

Alapító – Örökös Főszerkesztő: Badiny Jós Ferenc

Szent István koronázása. Antal Károly alkotása

Esztergom Művészetek tere

Szent Tamás-hegy oldalán a serpentin út felső részén (Internet)

Templom József

ÖRÖMHÍR ÉS TÖRTÉNELEM

Az elmúlt évtizedekben számos kísérlet történt arra, hogy történelmi és régészeti bizonyítékokkal támasszák alá a történelmi Jézus létezését és alakját, és az evangéliumi történeteket. A közelmúltban megsokszorozódtak az olyan munkák, írások, melyek „forradalmi” nézeteket: az evangéliumi történetek szereplőinek új értelmezését, újra rajzolását tartalmazzák, sokszor kiforgatva az eredeti szellemiség talajából őket.

Mit tudunk?

- A jól dokumentált római birodalomból eddig nem került elő Jézus létezését közvetlenül igazoló irat, nincs írásos nyoma a Jézus pernek.
- A kor történetét leíró kortárs, Josephus Flavius munkáiban nincs szó Jézusról. (Josephus Flavius jelentőségét többen megpróbálták már kétségbe vonni)
- A farizeus történelem Talmudjaiban sincs közvetlen bizonyíték Jézus rómaiak idejében történt megjelenéséről és tevékenységéről.
- A torinói lepel (melyet a többség minden kísérlet ellenére Jézus halotti leplének és a feltámadás bizonyítékának tart) tanúsága szerint Jézus szemére fém érméket helyeztek. Az akkori zsidó szokás szerint tilos volt fém tárggyal temetni.
- Az evangélisták egybehangzó állítása szerint Jézus galileai volt.

A fentiek fényében fel kell és lehet tenni a kérdést: ha biztosak vagyunk Jézus történelmi létezésében, lehet, hogy más korban élt és rossz helyen keressük a bizonyítékokat? Lehet, hogy nem zsidó volt?

Erre eddig csak nagyon kevés kutató illetve szerző merészkedett. Ahmed Osman egyiptomi történész és író a Messiás háza című könyvében a teljes első részt annak szenteli, hogy bebizonyítsa a fentieket.

1998-as III. Nemzetközi Szindonológiai Kong-

resszuson egy magyar szerző pár, Kiss Irén és Tábori László előadásukban bizonyították, hogy a lepel tanúsága szerint az eltemetett férfi nem zsidó vallású volt, hanem nap vallású volt, a szemre helyezett érmék és a lepel speciális szövésű anyaga alapján. Ezt a hagyományt egyébként még a XIX. század végén a Kárpát-medencében gyakorolják. Valószínű innen ered a szemérmes kifejezésünk.

Mikor született Jézus?

Erre közvetlen bizonyítékaink persze nincsenek. Az evangéliumi történetek alapján következtethetünk csak, ámde itt jól használható adatok kerültek elő.

A „Betlehemi Csillag”.

I. e. 7-ben ritka és jól látható égi jelenség volt. A Jupiter és a Saturnus együttállása, ráadásul a Jupiter Nap közelben volt. Az együttállás fényes csillag képében jól látható volt az esti égbolton. Az év folyamán ez az együttállás a bolygók speciális pályalefutása miatt háromszor is előfordult, és még egy furcsa jelenséget produkált: november 12/13 és 13/14 éjszakáján a bolygók látószólag megálltak.

Ez az égi jelenség jól ismert volt a kor kelet asztrológusai, mágusai előtt. Kettő babiloni ékírásos agyagtábla is leírja pontosan ezt. Az egyiket a Berlini Múzeumban, a másikat a British Múzeumban őrzik.

Egyértelműnek látszik, hogy a napkeleti bölcsek ezt a csillagot követték. Ennek alapján a napkeleti bölcsek látogatása Jézusnál I.e. 7. November 12-14-re tehető, és Jézus születése az ezt megelőző napokban történhetett.

Időszámításunk gondjai

Heribert Illig és munkatársai több könyvükben bizonyítják azt a felvetésüket, miszerint az emberiség történelmének 300 éve kitaláció, vagyis nincs mögötte valós történelmi esemény. Ez a 300 év nagyjából i.sz. 600 - i.sz. 900-ig tart. En-

nek alapján Jézus születése óta kb. 1700 év telt el.

A feltevést igazolni látszik, hogy a magyar krónikák, egyedül az írott dokumentumok közül tényleg nem ismerik ezt a 300 évet, mint ahogy a magyar mondai hagyomány sem.

Jézus születését azonban csillagászati számítások adják meg, és ennek alapján kb. 2000 éve született.

Figyelembe véve a fentieket Jézus születése i.e. 307-re adódik.

Ez a dátum egy nagyon érdekes, véres, katotikus időszakra esik. Nagy Sándor halálát követő időszakra. Számos ellentmondást feloldani látszik ez a dátum.

A kitalált középkor 300 éves csúsztatását megelőzte az ókori 300 éves csúsztatás.

A magyar krónikák érdekes módon ezt is tudták. Kézai Simon így ír: (a hunok) „... s az Úr 700. évében egybegyűltek, s maguk közül kapitányokat, azaz vezéreket vagy fejedelmeket választottak maguknak, hogy egy akarattal elfoglalják a nyugati országokat...” A jegyzet szerint ez egy fiktív évszám, hiszen a hunok jól tudjuk nagyjából i.sz. 400 körül indulnak nyugatra.

Figyelembe véve a jézusi 300 éves csúsztatást kiderül, hogy a fiktív 700. év valójában az Úr 700. éve.

Történelmi háttér

Kürosz a perzsa világbirodalom alapítója i.e. 539. október 29-én győztesen vonul be Babilonba. A zsidók szabadítóként üdvözik őt, és Kürosz uralkodása alatt megkezdődik Júdea a visszaköltözés. I.e. 538-ban egy kis csoport kelt útra Jeruzsálem felé a templom elrabolt felszerelésével. Azonban 23 év telik el mire az új templom elkészül.

A perzsa birodalom Júdea – Jehud néven a birodalom provinciája lett. A belügyeket a főpap intézte, a politikai irányítás pedig a perzsa udvar által kinevezett helytartó kezében volt. A helytartók többsége zsidó férfi volt.

Az első helytartó Zorobábel, Dávid király családjából az utolsó, aki politikai szerepet játszott Izrael történelmében. A legnevezetesebb helytartó Nehemiás, egy nem papi családból való zsidó férfi, akinek nevéhez Jeruzsálem újjáépítése

fűződik.

Ebben az időszakban érkezik egy nagy hazatelepülőkből álló karaván élén Jeruzsálembe Ezdrás, aki a zsidók vallási életének alakulását a következő évszázadokra megszabta. Ezdrás papi családból származott és a perzsa királytól teljhatalmat kapott vallási kérdésekben.

Ezdrás óta lett a Törvény az a feltétlen tekintély, amelynek az egész ország alávetette magát. Kialakult egy társadalmi réteg: az írástudók, akiknek az volt a feladatuk, hogy magyarázzák és konkrét helyzetekre alkalmazzák a törvényt.

A jeruzsálemi templomhoz kötött áldozati kultusz mellett a perzsa fennhatóság alatt alakult ki a zsinagógai istentisztelet, amely a törvényolvasásból, törvényt magyarázatból és imádságból állt.

Amikor Nehemiás utóda, Bagoasz helytartó is meghalt, a perzsák Júdea kormányzását egy vénekből álló tanácsra bízták, amelyből később a papokból és laikusokból álló szinedrium, a főtanács fejlődött ki.

A perzsa birodalom bukásával befejeződik a régi Kelet történelme, és megkezdődik a Földközi-tenger medencéjében a hellenista korszak. Jeruzsálem ellenállás nélkül adta meg magát a hódítónak. Nagy Sándor Jeruzsálemben tett látogatásáról azonban csak a Talmud és Josephus tud. Nagy Sándor halálával (i.e. 323.) a birodalma részeire bomlott és utódai (diadókhoszok) között i.e. 288-ig öt háború zajlik.

I.e. 301-től Palesztina térségében két nagy birodalom alakul ki a szeleukidák és a ptolemaioszok birodalma. Palesztina és Szíria birtoklásáért i.e. 198-ig öt szíriai háború történt a szeleukidák és a ptolemaioszok között, és i.e. 198-at követően Jeruzsálem véglegesen az erősebb szeleukida király III. Antochusz kezére került. Ezzel lezárult Jeruzsálem és Palesztina legkaotikusabb és legvéresebb időszaka, melynek során Jeruzsálem hét-szer cserélt gazdát.

Ebben az időszakban a görög nyelvvel együtt a hellenista szellem is benyomult Palesztinába, és a régi Kelet és a Zsidóság szellemi örökségével vívott harc meghatározóvá vált.

A hellenista szellemiség erőszakos terjesztésének jellemző példája: Nagy Sándor elégetteti a zoroaszter vallás szent könyvének az Avesztának összes példányát.

A másik jellemző esemény, amely a Makkabeus-testvérek szabadságharcához vezetett, IV. Antiochusz Epiphanész nevéhez fűződik, aki elrendeli, hogy mindenfelé Zeusz képeit kell felállítani, és a görög isteneknek kell áldozatot bemutatni. Makkabeus Júdás i.e. 165-be bevette Jeruzsálemet és ledöntötte a Templomban álló Zeusz szobrot. A pogányok által megszenteltetett templomot újra szentelték. Júdás egyik öséről kapta a család a Hasmoneus melléknevet. A Hasmoneus dinasztia kerül Júdea élére. A Hasmoneus királyok uralkodása alatt jelent meg a két párt: a szaddúceusok és a farizeusok pártja.

Alexander Janneusz (i.e. 103-76) uralkodása idején a farizeusok felkelést robbantottak ki, mely hat évig tartó háborúhoz vezetett. Alexander, amikor legyőzte a farizeusokat, **800 foglyot feszített keresztre**, akiknek végig kellett nézniük feleségeik és gyermekeik lekasabolását.

A Hasmoneus királyok kiterjesztették uralmukat Palesztina nagy részére és az ott lakó pogányokra rákényszerítették a zsidó vallás átvételét. Ez történt Galileában is. Galilea nem volt mindig a zsidóké. A neve: Galil Hagojim, azaz a pogányok földje volt. Az asszír hódítás után a kevés visszamaradó zsidó lakosság összekeveredett a telepeseikkel, majd a babilóniai fogság idejében döntően arámi, kisebb részben föníciai és görög betelepülők társultak az itt lakókhhoz. Az arámi betelepülők magukkal hozták a fényvallásukat és a reájuk jellemző szemérmes temetkezést. Vallásukat magaslatokon elhelyezkedő szentélyekben gyakorolták. Ezért a törvényhű zsidók számára Galilea a borzalmak földje volt, maga a törvénysezés.

Jézus születése i.e. 307. és tevékenykedésének ideje (i.e. 267-ig) a térség legkaotikusabb, legvéresebb és ráadásul a meghódítottság mellett egy szellemi és vallási elnyomás időszakára esett. Így érthető meg az a nagyfokú elkeseredettség és megváltóvárás, amely a térség népeit jellemezte. Ugyanez az anarchia magyarázza az írásos dokumentumok hiányát, hogy nem igazán maradt fenn Jézus tevékenységét közvetlenül bizonyító irat.

Jézus Evangéliuma

Az evangélisták egybehangzó állítása szerint Jézus galileai volt. Ezt senki nem vonta-vonja

kétségbe. Jézus születésének idején, mint láttuk csak igen csekély zsidó népesség lakta. A többség az asszír hódoltság és babilóniai uralom alatt betelepült sumér-arámi telepesekből állt. A terület központja Bet-Seán – későbbi nevén Szkítopolisz – a szkíták alapította város volt. A város a fényvallásnak is központja és egyben híres volt textilgyártásáról. A fényvallás szentélyeiben közismert, hogy szüzeket is neveltek. A Bet-Seán szentélyének ajánlotta fel agg korukba születendő leány gyermekét Joakim és Anna. A gyermeket Máriának hívták. Anna származása oldja fel a későbbi Mandyliion rejtélyt. Edessza városához, ahogy a helyi, nem görög lakosság nevezte Orhay városához kapcsolódik. A legendák szerint a várost Nimród alapította, a város erődjét Nimród trónjának nevezik. Egy másik hagyomány szerint Ábrahám pátriárka az erőd lábánál lévő egyik barlangban született. Észak Mezopotámiából származik Galilea sok lakója és Orhay (Edessza) városából Anna és családja.

Mária három éves korától a szüzek között nevelkedik Bet-Seán szentélyében és tizenégy évesen férjhez megy názáreti Józsefhez.

Máriát csodás jóslatok övezik, és figyelemmel tartják a fényvallás fontos központjaiban – többek közt Szippar Nap-templomában, a szkíta népek vallási központjaiban is. A szippari Nap-templom romjai közül kerül elő az a két ékírást agyagtábla, amelyik leírja a Jupiter és a Szaturnusz nevezetes együttállását. Félelemmel vegyes figyelemmel követik a jeruzsálemi templom papjai is.

Mikor Mária csodálatos módon várandós lett a szippari Nap-templom bölcsei és a szkíta-hun törzsszövetség aranyasszonyai is segítettek, hisz jól tudták kit hord a szíve alatt. Jézus születése a Tábor hegy közelében (amelyen a fényvallás kiemelt szentélye állt) Bit-Lahmi régi városában történt és a születésnél a szkíta-hun törzsszövetség vezető aranyasszonya Mazarehi segített. Természetesen jelen voltak a napkeleti bölcsek – a szippari Nap-templom mágusai is, és a Betlehemi csillag is fenn ragyogott az égen. I.e. 307. november elejét írunk. A Skorpió jegyében vagyunk. A megváltónak alá kell szállnia a legmélyebbre, hogy a mélységet megjárva és immár sas madárként felemelkedve magával emelje az egész világot.

A szent család története immár a jól ismertek

szerint alakul. Elhagyják a forrongó, bizonytalan vészterhes időket élő Palesztinát és Egyiptom földjére mennek. Itt a felnövő Jézus Karnak templomában kapja első képzését és beavatását.

Közben látogatást tesz Szippar Nap-templomában és megismerkedik a sumír-káld hagyománnyal. A karnaki beavatást követően Jeruzsálembe megy, és a zsidó vallás beavatott tanítójává válik. Családja újra Galileában telepszik le, Názáret városában. Jézus elbúcsúzik családjától és mestereivel Indiába, Tibetbe, majd a szkíta-hun törzsszövetség vallási központjába Ordoszba megy. Harmincöt éves, mikor megkapja a legmagasabb beavatottnak járó fősámáni megbízást. Visszaindul, hogy beváltsa küldetését és sorsát Júdeába. A visszaúton, Uruk városában megkoronázzák Nimród koronájával és megalapítja az első keresztyén közösséget. Majd harminchat évesen megkezdí három éves júdeai tanítását.

Jézus ott kereste tanítása vezérfonalának csatlakozópontját – figyelve korára és körülményeire –, ahol ehhez biztos támpont található. De a biztos támpont ugyanakkor és mindig is ellenállást jelent. Csak akkor érthetjük meg teljes nagyságában Jézus életét, tettét és tanítását, ha felfogjuk, hogy Ő – talán nagyobb mértékben, mint előtte vagy utána – az ellenállásban kereste a biztos támpontot. Ott kellett élnie, tanítania, meghalnia és feltámadnia, ahol a Földön akkor a legnagyobb ellenállás volt jelen, az Evilág Fejedelme a leghathatósabban működött.

A Názáreti Jézus által mindazok számára megnyílt az Istenhez vezető út, akik önmagukban az Ő életét akarják életre kelteni.

A legnagyobb szeretetre képes férfiú egy erőt keltett új életre. Olyan erőt, amelynek elnyerésére ugyan a legbölcsebbek immár ősidők óta életük egészén át törekedtek, anélkül, hogy képesek lettek volna ezt mások számára hasznosítani. Nem a halál, mint olyan okozza annak az erőnek a megújulását a Föld szellemi szférájában, és nem is Jézus által a halála előtt elszenvedett kínok. Egyes egyedül a Szeretet Ereje volt képes véghezvinni ezt a csodát. Ez pedig abban áll, hogy Ő, aki kint és a halált elszenvedte, képes volt „megbocsátani” az emberiségnek. Jézus megbocsátott az utolsó halálhörgésig. Egyes egyedül csak ez volt hathatós „megváltói tette”.

Visszatérése után az evangéliumokban ismert

módon tanítványokat gyűjtött. A fényvallásban meglévő egyensúly törvénye értelmében 12 férfi és 12 női tanítványt. Elsősorban hazájából, Galileából származó tanítványokat keresett. Édesanyja ekkor csatlakozott a női tanítványokhoz, s a tizenkettő között számos képzett mágusnő is volt. Egy volt közülük Magdalai Mária, akihez az apokrif evangéliumok tanúsága szerint különös kapcsolat fűzte. Tanításának vezérelve, hogy életével is bemutatja azt. Bemutatja, hogy emberként miként lehet élni ebben a világban is. Természetes, hogy az ember fiaként, mint EMBER teljes életet kellett, hogy éljen és bemutasson, és ebbe beletartozik a férfi-női kapcsolat is. Így érthetővé válik Magdalai Máriához fűződő kapcsolata, hogy földi létében női társa volt, később gyermekének édesanyja.

A férfi tanítványokkal azonban gondban volt. A korszakra jellemző kaotikus, véres, nagyfokú bizonytalanságot szülő állapotok miatt fokozott volt bennük a megváltó várásának igénye és a fizikai síkon való rendrakás vágya. Így tanítását rendre félre értelmezték. Nem akarták elfogadni azt, hogy Jézus nem áll az elégedetlenkedők élére és nem alapít földi királyságot.

A férfi tanítványok között három testvérpár is van. Kettő közismert: Péter és András, János és Jakab. Egyről csak kevesen tudnak: Kánaáni Simon és Taddeus Júdás. Egy apától származtak, és egy napon születtek, ezért Júdás beceneve az „iker”, arámi kifejezéssel Tamás volt. Ezt a hagyományt őrzi a római katolikus naptár, ugyanis minden Szent Apostolnak külön napja van, csak Simonnak és Taddeus Júdásnak van egy napon, október 28-án az ünnepe.

Nem nézte jó szemmel Jézus tevékenységét a jeruzsálemi templom papsága, a főtanács és a görög megszállók sem. Külön bántotta a zsidók önértetét Jézus származása, galileai születése.

Jézus jól tudta, hogy a világ, ahová eljött a homály, a gyűlölet és a félelem világa. Jól tudta, hogy a homály fél a világosságtól, a gyűlölet fél a békétől, és a félelem fél a szeretettől, és az Evilág fejedelme és az általa uralt világ az életére tör. Bizott az emberekben, de akkor még nem tudta a kritikus tömeget megmozgatni a szükséges változáshoz, és belátta, hogy útja végéhez ért. Be kell fejeznie a tanítás életben való bemutatását. Egy tanítás bemutatása maradt hátra:

- ha megütik jobb orcád, tartsd oda a másikat,
- ha elveszik a felső ruhád, add oda az alsót is,
- ha elvisznek egy mérföldre, menj el kettőre,
- a jó pásztor életét adja a juhaiért.

Ő jó pásztor volt. A világ reakciója tette szükségessé az áldozatot, nem az Atya akarata. A világ nem tudta befogadni és Ő az Atya akarata szerint végig ment a szeretet útján, megmutatta, hogy az EMBER egy ilyen helyzetben mit tesz: odaadja az életét és **NEM ÍTÉL**, sőt bocsánatot kér: Atyám bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit cselekszenek.

Ezt a helyzetet a férfi tanítványok végképp nem tudják megérteni. Buzog bennük a tenni akarás, és nem akarják elengedni a fizikai szintű megváltás lehetőségét, a földi királyság létrehozását. Az értetlenség, az elégedetlenség és a tenni akarás égő vágyában őrlődtek. Kétségbe estek és a tehetetlenség érzetének béklyójában meggondolatlan tette szánták el magukat. Elárulták Jézust a jeruzsálemi főtanácsnak. I.e. 267. húsvétját írjuk. Jézus 39 éves volt.

A szinédrium tagjai kihasználták a helyzetet. A főpap és a főtanács tagjai jól értettek a szimbolikus üzenetek mágikus nyelvéhez.

Jézus elfogásával egy időben az apostolok közül hét apostolt is elfogtak. Kínzással, érzelmi terrorral, kihasználva az apostolok kétségbeesését, érzelmi szétesését rávették őket arra, hogy részt vegyenek Jézus keresztre feszítésében. Név szerint: Péter, András, Taddeus Júdás, Simon, Máté, Fülöp és az ifj. Jakab. A többiek elmenekültek és elbujdostak, mint, ahogy János cselekedeteiben írva van: „...mind másfelé szaladtunk. Amikor én szenvedni láttam őt, nem maradtam vele szenvedésében, hanem elfutottam az Olajfák hegyére, sírva a történeteken”.

A hetes szám szimbolikus értelmezése fontos üzenet – heten, mint a gonoszok. Az elfogott apostolok szó szerint részt vettek a keresztre feszítésben: ők verték be a szögeket és állították fel a keresztfát. Simon a már álló keresztről is sírva kérte Jézust, szálljon le a keresztről és tegyen csodát. A megváltó válaszát nem értette: – Nem tehetem meg Simon. Én már előre megbocsátottam nektek, hisz nem tudjátok mit tesztek, hamarosan megérted.

Simon nem tudta Jézus tekintetét elviselni és végső kétségbeesésében egy lándzsával kiszúrta

azt. Amikor elhangzik a mondat: Atyám emeld fel a megsebzettet a fény honába, és Jézus kileheli a lelkét az apostolok a fájaldalmukba, az önvádba és a bűntudatba majdnem beleőrülnek. Meghasad a lelkük és lelkük egy része, ott ragad a Golgotán. A megalázott, örületbe kergetett apostolokat kínozzák szélnek eresztik.

A keresztt körül ott áll a női tanítványok körében a két Mária. Jézus édesanyja és hitvese Magdalai Mária. Eddig ő támogatta az édesanyját, most azonban elhagyja ereje és elájul. Csak a szűzanya tudja, hogy Mária Jézus fiával várandós, úgy három hónapos.

A Golgotán ott áll a három keresztt. A megalázott, megcsúfolt apostolok szétfutottak. Csak a nők várják, hogy megkapják Jézus testét, és megadhassák neki a végtisztességet. Jézus anyja csak ekkor engedheti szabadjára fájaldalmát, hisz Jézuson kívül csak ő volt, aki teljes világossággal tudta mi történt. Jézus hogyan törte szét szeretet halála révén az emberiség szabadulásának kapuját elzáró tolóreteszeket. Az EMBER-t próbáló úton nem rakhatta rá Jézusra még az ő fájaldalmát is. Az anyai szív fájaldalmát csak ekkor engedi szabadjára, ahogy Jézus meggyötört testét végre karjaiba veheti. Magdalai Mária ekkor tér magához és együtt búcsúztatják a szeretett fiút és férfit.

Testét megkenik, a szemeire arany és ezüst érmét helyeznek, majd drága gyolcsba fektetik, és sziklasírba helyezik. Harmad napra üres a sír. Az üres lepel és a rajta maradt kép a tanúja a feltámadásnak.

A feltámadt Krisztus Magdalai Máriának jelenik meg, és ő az, aki elviszi az örömhírt a női tanítványoknak, majd az elkeseredett férfi tanítványoknak. Az apostolok ekkor világosodnak meg, ekkor értik meg igazán Jézus tanítását, ekkor lesznek készen. A bűnbánat és a jóvátétel megkettőzött energiájával indulnak szétvinni az örömhírt a világba. A fényvallás központjaiban jól előkészített talaj várja a küldötteket, és hamar szárba szökken a régi-új vallás-vállalás virága. A szkítahun törzsszövetség területén gyorsan elterjed az apostoli keresztyénség. Az apostolok elviszik az örömhírt Mezopotámiába, Indiába, Tibetbe és Alexandriába. Az Élet Templomában arámi nyelven, hun rovásírással Ordosban megőrzésre kerül Jézus saját maga által leírt tanítása.

A várandós Magdalai Mária és Jézus édes-

anyja őseik földjére mennek, és a leplet magukkal viszik. Orhay (Edessza) városában – Nimród városában születik Jézus fia i.e. 267-ben. A két Mária a fiúval együtt Ephesos városába költözik, és ott is marad Szűz Mária távozásáig. Magdalai Mária a fiúval visszaköltözik Edesszába. A gyermek hét éves koráig itt maradnak. Ekkor a fiúért mágusok jönnek, akik magukkal viszik. Mária ekkor az apostolokhoz csatlakozik és hirdeti az Örömhírt. Évszázadokkal később a lepel, mint Mandylyon Edessza városában tűnik fel újra.

Húsz évvel később, i.e. 247-ben indul útjára a mitikus I. Árszák királlyal a Pártus birodalom. Véletlen egybeesés? Jézus fia húsz évesen érett férfivá válhatott, akit a legjobb mágusok képeztek ki.

Az evangéliumok története

Az apostoli kereszténységben és az uruki közösségekben a tanítások szájról szájra szálltak. Az idő kereke forgott és a rómaiak által uralt Palesztinában és Szíriában megjelent egy nagyhatású tanító. A Pállá lett Saulus. A kezdetben paulianus szektának nevezett csoportok, hamarosan nagy befolyásra tettek szert keresztyén körökben. Pál, aki magát Jézus apostolának tartotta a jézusi tanításokat ügyesen vegyítette a farizeusok izraelita nézeteivel. Pál speciális teológiát alkotott, a judeo-kereszténységet, melynek alapjai inkább a zsidó vallási felfogáshoz állnak közelebb, mint Jézus tanításaihoz. Hatalmas munkabírással fogott hozzá a térítéshez és a **gyülekezetek** szervezéséhez. Az alkotó munka hevében elvesztette a határt önmaga és a Megváltó között, egyre többször hitte magát Jézusnak. A kor másik nagyhatású tanítója Keresztelő János természetesen nem találkozhatott Jézussal, csak Pállal. János tanítványai által Jézusról őrzött negatív kép ennek alapján jobban érthetővé válik.

A paulusi, judeo-keresztény teológiára épülő gyülekezetek gyors térnyerésének következtében, az a veszély helyzet alakult ki, hogy a jézusi tanítások elkallódnak. Erre reagálásként születtek meg írásba foglaltan az evangéliumok. Ahhoz, hogy hatásosak lehessenek aktualizálni kellett a rómaiak képére, így a történet a római közelmúltba került, valós történelmi szereplőket felhasználva. Az apostolok kétes szereplését teljesen leta-

gadni nem lehetett. Az apostolok bűnét egy összegyűrt, kitalált szereplővel vitették el – Karióti Júdással. A nők szerepe ebben a körben más lett, így a női tanítványok is át lettek írva. Több valós személyből új szereplők születtek, átértelmezve, kibővítve szerepüket. Érintette ez az átírás a két Máriát is. Az új evangéliumokat egyre jobban áthatotta a paulusi teológia.

Azonban a leírt példázatoknak hála Jézus tanításainak eredeti szellemisége megismerhető, egyértelműen tetten érhető a kanonizált evangéliumokban is. Jézus tanításai most is olvashatók. Úgy kell olvasni, mintha ott lettem volna, hisz Jézus minket tanít. Pontosabban az Ő tanítása nekem szól. **Csak nekem szól, és csak rólam szól, hiszen az igének bennem kell testet öltenie!** Életem különböző típus-helyzeteiben láthatom magamat tükröződni. Ez a „nézőpont” az evangéliumok megértésének titka. Mindegyik szereplőben magunkra ismerhetünk életünk egy-egy bizonyos típus-helyzetében. Az van leírva, mi a mi teendőnk, csak a miénk, hogy könnyedén tudjuk élni az életünket, megtalálva lelkünk nyugalalmát.

Jézus tanítása az ember működését írja le. De nem általában az emberét, hanem a tévelygő ember működését. Az evangéliumi példázatokban különböző élethelyzetekre van „recept”. „Csak” fel kell ismernünk, hogy a minden napokban gondot okozó helyzetben melyik lelki törvény vonatkozik éppen ránk, vagyis a helyzetünk melyik szereplővel fordul elő a szövegben. És ott máris elolvashatjuk Jézus azon „jó tanácsát”, amit ha mi elfogadunk-megteszünk, akkor felülemelkedhetünk a problémákon, és megtalálhatjuk lelkünk nyugalalmát.

Az eredeti apostoli keresztyénség észak, kelet és dél térségeiben tovább fejlődött és tartósan teret nyert. I.sz. III. században Mani, aki Jézus-Krisztus apostolának tartotta önmagát nagy hatással volt a korai egyházakra.

A Földközi-tenger medencéjében azonban a paulusi teológia, és az erre épülő katolikus egyház véres harcok és erőszakos hittérítő tevékenység eredményeként egyeduralkodóvá vált, és üldözött minden „eretnek” nézetet és embert.

Nesztor pátriárka is eretneknek nyilvánított és a követői keletre menekültek. Együttműködés alakult ki a manicheus egyházakkal kialakítva a nesztoriánus kereszténységet, amely egé-

szen a mongol hódításig virágzott kelet egyes vidékein.

A Kárpát-medencébe visszatérő magyar törzsek is az Uruk-Mani egyházak követői voltak. Az Istváni térítést követően is a köznép és a kismesség körében tovább élt. A főnemesség azonban egyre inkább Rómához kötődött, átvéve annak minden erkölcsi fertőjét. Ez a konfliktus a Dózsa-féle felkelésben csúcsosodott ki, melyet előszeretettel aposztrofálnak paraszt felkelésnek, elfedve ezzel annak vallásháború jellegét. Az apostoli keresztyénség ekkor próbált meg Magyarországon újra jelentős tényezővé válni. Az emberek döntő többsége nem tudott már az apostolok bűnéről, és az apostoli egyházak igen szégyellték is azt. Így érthető meg, hogy amikor a felkelést leverték, mit is üzentek Dózsa megdöbbenően kegyetlen kivégzésével. Róma azt üzent: tudjuk az apostolok

vétkét, ahogy Dózsa emberei részt vettek a kivégzésében, az apostolok is részt vettek Jézus keresztre feszítésében. Hát úgy vigyázzatok, hogy ország-világ megtudja a ti nagy szégyeneteket.

Ettől kezdve az apostoli keresztyénség rejteki úton élt tovább. Archaikus imáinkban, népmeséinkben, a református templomok kazettás mennyezeteiben ma is megtalálható.

A kanonizált evangéliumokban sikerült megőrizni azt a tanítást, hogy hogyan működik az ember. Az apostoli keresztyénség hagyományaiban, még fellelhető élő tanításaiban, az található meg, hogy hogyan működik ez a világ.

A kettőből együtt születik meg a Világ-világossága. Az örökségünk, hogy ezt megvalósítsuk. Ezt kell elősegíteni nekünk, az érdek nélküli szeretetet valló, egy Isten hívőknek, vagy ahogy régen hívtak minket: Magyaroknak.

AFRIKAI BARLANGFESTMÉNYEK

Almásy László gróf által 1933 októberében felfedezett 10 000 éves rajzok a Jégkorszakból
Gilf Kebir és Uweinat régióban (Internet)

